

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผน การพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตามหลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการ ดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกถึงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาว ที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนา อย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไข จุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อน ประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจ และพื้นที่ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคม มีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบคลุมมีความอบอุ่น ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ใน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) อบต.กระโทก

ภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศใน หลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์**“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ **“ประชารัฐ”** โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไข

ปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่ไม่ใช่

ภาครัฐ

- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำมาทาง เศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิง เปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อ ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐาน รายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการ ที่ดีรอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษา ศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่ สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุน การรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการ แผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย

ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่าง

ต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ

ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนา

ประเทศ

- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และ

เป็นมืออาชีพ

- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์ที่ยั่งยืนของสังคมไทย

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของอบต.กระโทก มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อบต.จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของอบต. ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบ วิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันท่วงที และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนากลุ่มและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาในระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองต้นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทาประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณมีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็งประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปีและมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๒.๔ ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลงปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลงมีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่งโลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑ เป้าหมายการพัฒนา แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายด้านต่างๆ ในช่วงเวลา ๕ ปี โดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อยอดไปสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และในขณะเดียวกันแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้จัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัดในรายละเอียดมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาเพื่อให้กำกับและเชื่อมโยงกับการกำหนดเป้าหมายในแผนระดับรองและแผนปฏิบัติการต่างๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติการต่างๆ ต้องแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงจากเป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลัก กับผลผลิตในระดับแผนงานและโครงการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละกลุ่มบูรณาการของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงความเชื่อมโยงถึงตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลักๆ ประกอบด้วย

(๑) คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองต้นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนร่วม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียงมีความเป็นไทย

(๒) การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจน การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

(๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถแข่งขันนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙

(๔) ทนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการ อย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๕) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลงประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ และ

(๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระขึ้น เป้าหมายทั้ง ๖ กลุ่มหลักภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สะท้อนถึงเป้าหมายขับเคลื่อนการพัฒนาตามวาระการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และเป้าหมายในระยะยาวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องบรรลุภายในระยะเวลา ๒๐ ปี

๓.๒ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาสำคัญ

สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ ถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกำหนดเป็นแนวทางในรายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ ๕ ปี ที่จะเป็นการวางพื้นฐานที่สามารถสานต่อการพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำทาง ทั้งนี้ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนารอบคลุมรายละเอียดที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ ๕ ปี และมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นรากเหง้าของปัญหาต่างๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ลุล่วง รวมทั้งประเด็นร่วมที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลายประเด็นการพัฒนาที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีจำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนในแผนพัฒนาระยะยาว เพราะยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนาระบบการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติ ได้แก่

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ การพัฒนาศักยภาพคนทุกกลุ่มวัยให้มีทักษะและความรู้ความสามารถ

๑.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑.๓ การลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพและส่งเสริมให้คนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี

๑.๔ การเสริมสร้างความอยู่ดีมีสุขของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะคนให้มีคุณภาพ

๑.๕ การหล่อหลอมคนไทยให้มีความเป็นพลเมืองที่ดีตามบรรทัดฐานของสังคมและส่งเสริมให้ภาคธุรกิจทำ
ธุรกิจเพื่อสังคม

๑.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ การให้ความช่วยเหลือทางสังคมเพื่อเป็นแต้มต่อแก่กลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๒.๒ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลรายได้ให้ครอบคลุมประชากรทั่วประเทศ เพื่อขยายความคุ้มครองทางสังคม
และการจัดสวัสดิการที่สามารถเจาะจงกลุ่มเป้าหมายได้

๒.๓ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานราก

๒.๔ การกำหนดนโยบายการคลังเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยให้
มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๒.๕ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค

๒.๖ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐาน และการจัดสวัสดิการ
ในภูมิภาคให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้มีการกระจายตัวอย่างเป็น
ธรรม ตลอดจนการสร้างปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจรวมทั้งกฎหมาย

๒.๗ ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและ
ระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๒ การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความสมดุล ยั่งยืน

๔.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๔.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๖ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

๔.๗ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๔.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน และ

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ รักษาความมั่นคงภายใน

๕.๒ พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ

๕.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย

๕.๔ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง

๕.๕ การรักษาความมั่นคงของชาติทางทะเล

๕.๖ การรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๗ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใสทันสมัย
คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๖.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากล

หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนา

๗.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๗.๒ การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

๗.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๗.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๗.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๗.๖ การพัฒนาสาธารณูปการด้านน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๘.๑ เร่งส่งเสริมให้เกิดสังคมนวัตกรรม และผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

๘.๒ พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๙.๑ การพัฒนาภาค (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๑) เกษตรเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๒) อุตสาหกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๓) ท่องเที่ยวพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๔) น้ำเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕) ป่าไม้ พื้นฟูป่าไม้ให้อุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำ

๙.๒ การพัฒนาเมือง

จังหวัดนครราชสีมา เมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา

๙.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

๑๐.๑ เร่งพัฒนาการเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคม ภายใต้ความร่วมมือระดับ

อนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

๑๐.๒ การพัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจและการบริการและการลงทุนที่มีสมรรถนะสูงและเป็นที่ยอมรับในภูมิภาค

๑๐.๓ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) เพื่อขยายฐานการผลิตการค้า/การบริการ ของผู้ประกอบการไทยสร้างผลตอบแทนจากเงินลงทุนและ Know how ของไทย และพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นชาติการค้า (Trading Nation)

๑๐.๔ มุ่งเปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๑๐.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

๑๐.๖ บูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ภายในประเทศและภารกิจด้านการต่างประเทศ

๑๐.๗ การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก เพื่อรักษาสมดุลในปฏิสัมพันธ์ระหว่างไทยและมหาอำนาจต่างๆ ทั้งในระดับโลกและภูมิภาค

๑๐.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาด้านพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาด้านพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งแสวงหาโอกาสการนำความรู้ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและสอดคล้องกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค กลุ่มแม่น้ำโขง”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๓.๑ พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง

๓.๒ สัดส่วนคนจนลดลง

๓.๓ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๓.๔ มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

๓.๕ รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

๑.๓.๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เจริญวิเศษ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- ๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ มีเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓ ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑ รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๐ และภาคการค้า ร้อยละ ๑๓ มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๖๘.๑๕ ของพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ ๑๖.๘๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่นได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และกีฬา มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคนยากจน ร้อยละ ๑๒.๑ รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี ๒๕๐,๖๒๖ บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี ๒๐๐,๒๑๗.๐๘ บาท มีความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Ginocoefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในการเป็น

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข

โดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอตลอดปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

๓. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

๔. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

๕. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลไว้วางรากฐานไว้ให้ การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง และเป็นที่ยอมรับเดินทางมายังกลุ่มจังหวัด

๖. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- ๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) อบต.กระโทก

- ๕) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- ๗) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าขายแดน
- ๘) ส่งเสริมการพัฒนาในด้านสังคม

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา ๑.๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค

๑.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม

๑.๔ ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน

๑.๕ ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน

๑.๗ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๑.๘ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย

๑.๙ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๑.๑๐ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

๒) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย

๒. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา ๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

๒.๒ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว

๒.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๒.๔ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว

๒.๕ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

๒.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

๒.๗ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง

๒.๘ ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าขายแดน

๒.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน

๒.๑๐ ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ และการตลาด

๒.๑๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ

๒.๑๒ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

๒.๑๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

๓) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น

๒. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้ แข็งแรง มีความสุข

แนวทางการพัฒนา ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ

๓.๒ พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

๓.๓ ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

➤ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (วิสัยทัศน์) คือ

“โคราชเมืองน่าอยู่ มั่งคั่งเมือง ๓ มรดกยูเนสโก นวัตกรรม และเกษตร อุตสาหกรรม สังคมปลอดภัย”

➤ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด (ประเด็นยุทธศาสตร์) รวม ๕ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา (ประเด็นยุทธศาสตร์)
๑) การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
๒) การลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๓) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและยกระดับอุทยานธรณีโคราชสู่อุทยานธรณีโลก
๔) การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รองรับ Smart City, Mice City และด้านอื่น ๆ

➤ แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

จำนวน ๒ แนวทาง คือ

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒. ยกระดับการเกษตร และอุตสาหกรรม

➤ ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. ส่งเสริม ๒. การท่องเที่ยว	๑. เสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกแหล่งท่องเที่ยว รอบแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ๒. เสริมสร้างและพัฒนาสินค้า และบริการเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๓. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	๑. แหล่งท่องเที่ยว รอบแหล่งท่องเที่ยว หรือเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาอย่างน้อย ๑๐ แห่ง ๒. สินค้าและบริการเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาอย่างน้อย ๑๐ ประเภท ๓. จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปี ๒๕๖๐ ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๘,๘๕๕,๑๖๗ คน และรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ จากปี ๒๕๖๐ ที่มีรายได้ ๑๙,๒๕๐.๘๘ ล้านบาท	โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวและกีฬา	กิจกรรมหลักที่ ๑ ทบทวนแผนการท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางคมนาคม รองรับด้านการท่องเที่ยวกีฬาและ Mice กิจกรรมหลักที่ ๓ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สนามกีฬา รวมทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยว และกีฬา กิจกรรมหลักที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย กิจกรรมหลักที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย กิจกรรมหลัก ๖ การพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๒. ยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรม	<p>๔. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและบริการภาคการเกษตร</p> <p>๕. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและบริการนอกภาคการเกษตร</p> <p>๖. ส่งเสริมการนำผลงานนวัตกรรม การเกษตร อุตสาหกรรม และ อาหารปลอดภัย (Food Valley) มาใช้กับแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</p> <p>๗. ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ</p> <p>๘. น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน</p>	<p>๔. รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด นครราชสีมา ภาค การเกษตร ณ ราคาประจำปี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕ จากปี พ.ศ.๒๕๕๙ ที่มีมูลค่า ๒๐,๔๘๗ ล้านบาท</p> <p>๕. รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด นครราชสีมา นอกภาค การเกษตร ณ ราคาประจำปี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีมูลค่า ๑๔๙,๙๑๐ ล้านบาท</p> <p>๖. จำนวนผลงานนวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรม และ อาหารปลอดภัย (Food Valley) ได้รับการถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติ อย่างน้อย ๔ นวัตกรรม</p> <p>๗. จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน หรือระบบโลจิสติกส์ ได้รับการส่งเสริม หรือพัฒนา หรือสร้าง อย่างน้อย ๑๐ แห่ง</p> <p>๘. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ ได้รับการส่งเสริมอย่างน้อย ๑๐ โครงการ/กิจกรรม</p>	<p>โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การเกษตร และ อุตสาหกรรมปลอดภัย Food Valley</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ การพัฒนา ปรับปรุง และเพิ่มศักยภาพและคุณภาพของดิน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนา ปรับปรุง และก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำในเขตชลประทาน รวมทั้งระบบผันน้ำ/ส่งน้ำ ทาง และสะพานข้ามลำน้ำ และสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๓ การพัฒนา ปรับปรุง และก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำนอกเขตชลประทาน รวมทั้งระบบผันน้ำ/ส่งน้ำ ทาง และสะพานข้ามลำน้ำ และสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๔ ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ เพื่อเพิ่มผลผลิต และมูลค่า พืชเศรษฐกิจ</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๕ ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ เพื่อเพิ่มผลผลิต และมูลค่า สัตว์เศรษฐกิจ</p>

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
	๙. สร้างโอกาสและพัฒนาฝีมือให้กับ ผู้อยู่ในวัยแรงงานและผู้ประกอบการ	๙. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมอย่างน้อย ๑๐ โครงการ/กิจกรรม ๑๐. หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ (หมู่บ้านล้าหลัง) และครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ. รวมทั้งประชาชนที่ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างน้อยร้อยละ ๘๐	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตร และอุตสาหกรรมปลอดภัย Food Valley	กิจกรรมหลักที่ ๖ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรของรัฐ เกษตรกร ประชาชน ผู้อยู่ในวัยแรงงาน และผู้ประกอบการ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ภูมิปัญญาชาวบ้าน หลักวิชาการ เทคโนโลยี นวัตกรรม ในยุคดิจิทัล กิจกรรมหลักที่ ๗ การแปรรูปผลผลิต การเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และพลังงานทดแทน กิจกรรมหลักที่ ๘ การแปรรูปผลผลิตสัตว์เศรษฐกิจ กิจกรรมหลักที่ ๙ ก่อสร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุง พัฒนา ยกระดับเส้นทางคมนาคมขนส่ง และการบริหารจัดการ (โลจิสติกส์) สินค้าเกษตรและ อุตสาหกรรม รองรับความเจริญทางเศรษฐกิจ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ พัฒนาระบบการตลาดสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมที่แปรรูปและไม่แปรรูป

➤ แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

➤ ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๑ แนวทาง คือ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทุกมิตี

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. ลดความความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทุกมิตี	๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการสาธารณสุข	๑. ร้อยละการลดลงของยอดรวมโรคภัย ๕ ชนิด (หัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของข้อมูลปี ๒๕๕๙ ที่มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๒,๐๗๖	โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	๑. ส่งเสริมและพัฒนาการดูแลสุขภาพ การรักษาผู้ป่วย ทุกช่วงวัย ด้วยองค์ความรู้ และเทคโนโลยี
	๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา	๒. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของค่าคะแนนเฉลี่ย O-net ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ อย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีค่าเฉลี่ย ๓๗.๑๒		๒. ส่งเสริมและพัฒนาการ ศึกษา ทุกช่วงวัย ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือ นวัตกรรม
	๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี	๓. มีการกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี อย่างน้อย ๑๒ ครั้ง		๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี
	๔. ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	๔. มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างน้อย ๑๐ เส้นทาง/แห่ง		๔. ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
	๕. ส่งเสริมและพัฒนาภารกิจภายใต้โครงการไทยนิยมยั่งยืน	๕. มีกิจกรรมภายใต้โครงการไทยนิยมยั่งยืน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา อย่างน้อย ๖๔ กิจกรรม		๕. ส่งเสริมและพัฒนาการให้บริการของภาครัฐ ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือ นวัตกรรม
	๖. ส่งเสริมและพัฒนา หมู่บ้านลำหลังครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.	๖. หมู่บ้านลำหลังครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการพัฒนา อย่างน้อย ร้อยละ ๘๐		๖. ส่งเสริมและพัฒนาการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนภายใต้โครงการไทยนิยมยั่งยืน
	๗. ส่งเสริมและพัฒนาบริการภาครัฐด้านอื่นๆ	๗. มีกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาบริการภาครัฐด้านอื่น ๆ เกิดขึ้น อย่างน้อย ๑๐ กิจกรรม		

➤ แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และยกระดับอุทยานธรณีโคราชสู่อุทยานธรณีโลก

➤ ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๓ แนวทาง คือ

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. อนุรักษ์ ป่าไม้ พัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ป่าไม้ และให้ความรู้ สร้างจิตสำนึกประชาชน ได้ตระหนักถึงคุณค่า และประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรป่าไม้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม่เพิ่มขึ้น	โครงการบริหาร จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	กิจกรรมหลักที่ ๑ การอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ป่าไม้
	๒. เพิ่มความสามารถในการบริหารจัดการขยะ และรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนร่วม สำนึกรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ	๒. ปริมาณขยะได้รับการจัดการอย่างถูกต้องร้อยละ ๗๕		กิจกรรมหลักที่ ๒ การบริหารจัดการขยะ
	๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย และส่งเสริมพัฒนาพื้นที่ลำน้ำ คู คลองสาธารณะ	๓. ลำน้ำ คู คลองสาธารณะ ได้รับการส่งเสริม พัฒนา อย่างน้อย ๑ ลำน้ำ		กิจกรรมหลักที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย และส่งเสริมพัฒนา พื้นที่ลำน้ำ คู คลองสาธารณะ
	๔. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำในเขตชลประทานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	๔.๑ มีปริมาณน้ำต้นทุนในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น ๔.๒ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๖๐ มีรายได้เพิ่มขึ้น		กิจกรรมหลักที่ ๔ การบริหารจัดการน้ำในเขตชลประทาน
	๕. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่เกษตรน้ำฝน (นอกเขตชลประทาน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	๕.๑ มีปริมาณน้ำต้นทุนในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น ๕.๒ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๖๐ มีรายได้เพิ่มขึ้น		กิจกรรมหลักที่ ๕ การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่เกษตรน้ำฝน (นอกเขตชลประทาน)

➤ แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และยกระดับอุทยานธรณีโคราชสู่อุทยานธรณีโลก

➤ ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๓ แนวทาง คือ

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. อนุรักษ์ ป่าฟู พัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๖. การขยายผล โครงการอันเนื่องมา จากพระราชดำริ ๗. พัฒนาระบบ ป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ ชุมชนเมือง และเพิ่ม สิ่งก่อสร้างเพื่อลดการ พังทลายของตลิ่งตาม เส้นทางน้ำ ๘. ส่งเสริมการปรับปรุง พื้นที่ดินเค็มเพื่อ การเกษตร	๖.พื้นที่ที่ได้รับการ ส่งเสริมตามโครงการ อันเนื่องมาจาก พระราชดำริเพิ่มขึ้น ๗. มีระบบป้องกันน้ำ ท่วม หรือสิ่งก่อสร้าง เพื่อลดการพังทลาย อย่างน้อย ปีละ ๑ แห่ง ๘.๑ พื้นที่ดินเค็มได้รับ การพัฒนาเพิ่มขึ้น๘.๒ รายได้ของเกษตรกรที่ เข้าร่วมโครงการ ปรับปรุงดินเค็มเพิ่มขึ้น ๑.ผลการประเมิน ตนเองตามแบบฟอร์ม ของยูเนสโก ไม่น้อย กว่า ร้อยละ ๗๐ ๑.หน่วยราชการ ในจังหวัดประหยัด พลังงานมากกว่า ร้อยละ ๑๐ ๒.ส่งเสริมให้มีการใช้ พลังงานสะอาด (พลังงานแสงอาทิตย์) ในพื้นที่เกษตรเพิ่มขึ้น	โครงการบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	กิจกรรมหลักที่ ๖ ดำเนินงานตาม โครงการอันเนื่องมา จากพระราชดำริ กิจกรรมหลักที่ ๗ การป้องกันน้ำท่วม และการพังทลายของ ตลิ่ง กิจกรรมหลักที่ ๘ การจัดการดินเค็ม เพื่อการเกษตร กิจกรรมหลักที่ ๙ บริหารจัดการอุทยาน ธรณีโคราชสู่อุทยาน ธรณีโลกยูเนสโก กิจกรรมหลักที่ ๑๐ การรณรงค์ประหยัด พลังงาน และส่งเสริม การใช้พลังงานสะอาด
๒. ยกระดับการพัฒนา จัดตั้งอุทยานธรณี โคราชเป็นอุทยานธรณี โลกยูเนสโก	๑. พัฒนาการจัดตั้ง อุทยานธรณีโคราช สู่อุทยานธรณีโลก ยูเนสโก			
๓. ใช้พลังงานและ พลังงานสะอาด อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. ส่งเสริมการรณรงค์ ประหยัดพลังงาน และ ส่งเสริมการใช้พลังงาน สะอาด			

➤ แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

➤ ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๔ แนวทาง ดังนี้

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
<p>๑. เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ</p> <p>๒. เป็นศูนย์บริหารการจัดการเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. เสริมสร้างความปลอดภัยและความปรองดองและสมานฉันท์</p> <p>๔. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p>	<p>๑. สร้างความรู้ความเข้าใจ ถึงความสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ</p> <p>๒. ส่งเสริม พัฒนาอาชีพตามแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการเรียนรู้หลักการทำงาน</p> <p>๓. สร้างระบบเครือข่ายในภาครัฐและภาคประชาชน</p> <p>๔. ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยและความปรองดองสมานฉันท์ของประชาชน หรือนักเรียน นักศึกษาในจังหวัด</p> <p>๕. ส่งเสริมในการให้ความรู้ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <p>๖. จัดระบบการป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิด</p> <p>๗. สร้างระบบเครือข่ายการทำงานเฝ้าระวัง</p> <p>๘. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย</p>	<p>๑. จำนวนพื้นที่การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง แรงด่วนอันดับแรก ๕๗ ตำบล ๙๐ หมู่บ้าน ได้รับการพัฒนา</p> <p>๒. ร้อยละอัตราส่วนการจับกุมดำเนินคดีเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยที่ได้รับการช่วยเหลือตามระเบียบที่กำหนด</p>	<p>โครงการเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ การสร้างความรู้ความเข้าใจการประชาสัมพันธ์/การเผยแพร่/การเทิดทูนและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนาอาชีพ ตามแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการเรียนรู้หลักการทำงาน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๓ การสร้างระบบเครือข่ายในภาครัฐ และภาคประชาชน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๔ การส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยและความปรองดองสมานฉันท์ของประชาชนหรือนักเรียน นักศึกษาในจังหวัด</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๕ การส่งเสริมในการให้ความรู้และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๖ การจัด ระบบการป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิด และการสร้างเครือข่ายด้านการรักษาความปลอดภัย และการช่วยเหลือประชาชน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๗ การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานเฝ้าระวัง</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๘ การส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย</p>

➤ **แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รองรับ Smart City, Mice City และด้านอื่น ๆ**

➤ **ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๑ แนวทาง**

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๑. เพิ่มขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ และเครือข่าย ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ๒. ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างองค์กรภาครัฐ ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ๓. เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน การตรวจติดตาม และการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล	๑. บุคลากรภาครัฐได้รับการส่งเสริมและพัฒนา อย่างน้อยปีงบประมาณละ ๒ รุ่น ๒. องค์กรได้รับการส่งเสริม พัฒนา และยกระดับ อย่างน้อยปีงบประมาณละ ๒ แห่ง ๓. จังหวัดได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงาน การตรวจติดตาม และการประเมินผล อย่างน้อย ๖ ครั้ง	โครงการเพิ่มขีดความสามารถบุคลากรองค์กรภาครัฐ และเครือข่าย	กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาและเพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐ และเครือข่าย ด้านกระบวนการบริหารจัดการ องค์กรภาครัฐ มุ่งสู่ Korat ๔.๐, Smart City, Dry Port และ MICE City และด้านอื่น ๆ กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับโครงสร้างองค์กรภาครัฐ มุ่งสู่ Korat ๔.๐, Smart City, Dry Port และ MICE City และด้านอื่น ๆ กิจกรรมหลักที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงาน การตรวจติดตาม และการประเมินผลตามนโยบายรัฐบาล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของอบต.มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ

๑.๑) ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี ๒๕๓๘ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ

๑.๒) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง

๑.๓) พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา

๒.๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

๒.๒) พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

๒.๓) สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา เป็นเครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป

๒.๔) ส่งเสริมให้ประชาชนได้เตรียมความพร้อม และตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในทุกด้าน

๒.๕) ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเกษตรกร

๓.๑) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๒) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานสากล โดยความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๓) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตรอาสาสมัครการเกษตร

๓.๔) ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่มช่องทางตลาด

๓.๕) สนับสนุนการทำการเกษตรทางเลือก ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๖) ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

๔.๑) ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง

๔.๒) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๔.๓) ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๔.๔) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

๔.๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๔.๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๔.๗) ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดนครราชสีมา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

๕.๑) พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)

๕.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในทุกกระดับ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

๕.๓) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน

๖.๒) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

๖.๓) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๔) ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขโรค และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณสุขโรคอย่างคุ้มค่า

๖.๕) ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

๗.๑) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๗.๒) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น

๗.๓) สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๗.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๘) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๘.๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิรูปการกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๒) นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร

๘.๓) สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิภาพในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน

๘.๔) บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

๘.๕) เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๘.๖) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๙) ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๙.๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ

๙.๒) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๙.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ โดยสร้างความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๙.๔) สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๐.๑) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์

๑๐.๒) รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๑๐.๓) จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนาคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลกระโทก เป็นตำบลขนาดเล็กที่มีประชาชนส่วนใหญ่ ทำอาชีพการเกษตรและรับจ้าง มีพื้นที่ที่ยังคงความเป็นชนบทอยู่ในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

“ สุขภาพดี การศึกษาทั่วถึง เกษตรกรรมยั่งยืน ยึดวิถีชาวพุทธ นำการพัฒนา ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว

- เป้าประสงค์ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนครราชสีมา
- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑) มีรายได้เพิ่มขึ้นจากท่องเที่ยว
- ๒) มีนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลกระโทกเพิ่มขึ้น
- ๓) สถานที่ท่องเที่ยวในตำบลกระโทกเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญประจำจังหวัดนครราชสีมา

- ค่าเป้าหมาย แบ่งค่าเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว	๕	๑๐	๑๕	๒๐

- กลยุทธ์ ๑. การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๒. ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว

- ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างและกระจายรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๒. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

- เป้าประสงค์ ส่งเสริมการบริหารราชการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑) ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงานของ อบต.

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑) ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงานของอบต.กระโทก
- ๒) ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของอบต.
- ๓) บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) ประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกรวดเร็ว

- ค่าเป้าหมาย แบ่งค่าเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงานของ อบต.	๕	๑๐	๑๕	๒๐

- กลยุทธ์
 ๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่น
 ๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

- ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๓. เสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน

- เป้าประสงค์ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงทุกด้าน
- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๑) ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย
- ๒) จำนวนการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพเสริมภายในหมู่บ้านอย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ กลุ่ม
- ๓) ร้อยละของประชากรในวัยทำงาน (๑๓ - ๖๐ปี) ที่ว่างงานลดลง

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑) รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น
- ๒) ประชาชนในตำบลมีการรวมกลุ่ม เพื่อประกอบอาชีพเสริม
- ๓) ประชากรในวัยทำงานว่างงาน มีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้

- ค่าเป้าหมาย แบ่งค่าเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒) จำนวนการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพเสริมภายในหมู่บ้านอย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ กลุ่ม	๑	๒	๓	๔
๓) ร้อยละของประชากรในวัยทำงาน (๑๓ - ๖๐ปี) ที่ว่างงานลดลง	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐

- กลยุทธ์ ๑. การส่งเสริมอาชีพ
๒. เสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน

- ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๔. การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

- เป้าประสงค์ อนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์
- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๑) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่เป็นสมาชิก เครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูสามารถกักน้ำได้เต็มศักยภาพ
- ๓) ร้อยละของปริมาณขยะในครัวเรือน

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑) ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) มีแหล่งน้ำในพื้นที่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูสามารถกักน้ำได้เต็มศักยภาพ
- ๓) มีพื้นที่ป่าไม้ในตำบลกระโทกเพิ่มมากขึ้น
- ๔) น้ำเสียในพื้นที่ลดลง ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค และมลพิษทางอากาศ ประชาชนมีสุขภาพกาย

สุขภาพจิตดีขึ้น

- ค่าเป้าหมาย แบ่งค่าเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่เป็นสมาชิก เครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๐	๔๐	๖๐	๘๐
๒) ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา และฟื้นฟูสามารถกักน้ำได้เต็มศักยภาพ	๒๕	๓๕	๔๕	๕๕
๓) ร้อยละของปริมาณขยะในครัวเรือน	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐

- กลยุทธ์ ๑. การดูแล รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์

- ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- เป้าประสงค์ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค-สาธารณูปการ
- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๑) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑) ทุกครัวเรือนได้รับการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นครบถ้วน
- ๒) ประชาชนทั่วไปสามารถเดินทางสัญจรไปมาหรือขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้สะดวก รวดเร็ว

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) อบต.กระโทก

- คำเป้าหมาย แบ่งคำเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตัวชี้วัด	ระดับคำเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐

- กลยุทธ์
 ๑. การลดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
 ๒. สนับสนุนการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

- ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสานและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๖. การสร้างสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงทุกด้าน

- เป้าประสงค์

- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๑) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- ๒) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
- ๓) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการบริการด้านสุขภาพของรัฐ
- ๔) ร้อยละของประชาชนที่เดือดร้อนและได้รับการบรรเทาแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนนั้นๆ
- ๕) ร้อยละของจำนวนประชากรองค์กร เครือข่าย ที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑) ประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาย่างทั่วถึง
- ๒) ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
- ๓) ทุกครัวเรือนที่ได้รับการบริการด้านสาธารณสุข
- ๔) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๕) จำนวนประชากร องค์กร เครือข่าย มีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่น
- ๖) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ได้รับการดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด มีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ดีขึ้น
- ๗) ประชาชนและเยาวชนมีคุณธรรม จริยธรรม ห่างไกลยาเสพติด

- คำเป้าหมาย แบ่งคำเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตัวชี้วัด	ระดับคำเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐
๒) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	๑๕	๒๕	๓๕	๔๕
๓) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการบริการด้านสุขภาพของรัฐ	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕
๔) ร้อยละของประชาชนที่เดือดร้อนและได้รับการบรรเทาแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนนั้นๆ	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐
๕) ร้อยละของจำนวนประชากรองค์กร เครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	๕	๑๐	๑๕	๒๐

- กลยุทธ์
 ๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคม
 ๒. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
 ๓. บรรเทาและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
 ๔. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 ๕. ส่งเสริมให้เป็นตำบลสุขภาพดี

● ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงและยั่งยืนเพื่อสู่การเป็นเมืองน่าอยู่

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๗. น้ำแก่ง

- เป้าประสงค์ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑) ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูสามารถกักน้ำได้เต็มศักยภาพ

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๑) มีแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูสามารถกักเก็บน้ำได้เต็มศักยภาพ

- ค่าเป้าหมาย แบ่งค่าเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูสามารถกักน้ำได้เต็มศักยภาพ	๕	๑๐	๑๕	๒๐

- กลยุทธ์ ๑. การพัฒนาแหล่งน้ำในท้องถิ่น

● ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

๘. การพัฒนาเกษตรอินทรีย์

- เป้าประสงค์ ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์
- ตัวชี้วัด

๑.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่เป็นสมาชิก เครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๑) ประชาชนมีการทำการเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น

๒) ต้นทุนการผลิตผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่ลดลง

- ค่าเป้าหมาย แบ่งค่าเป้าหมายออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

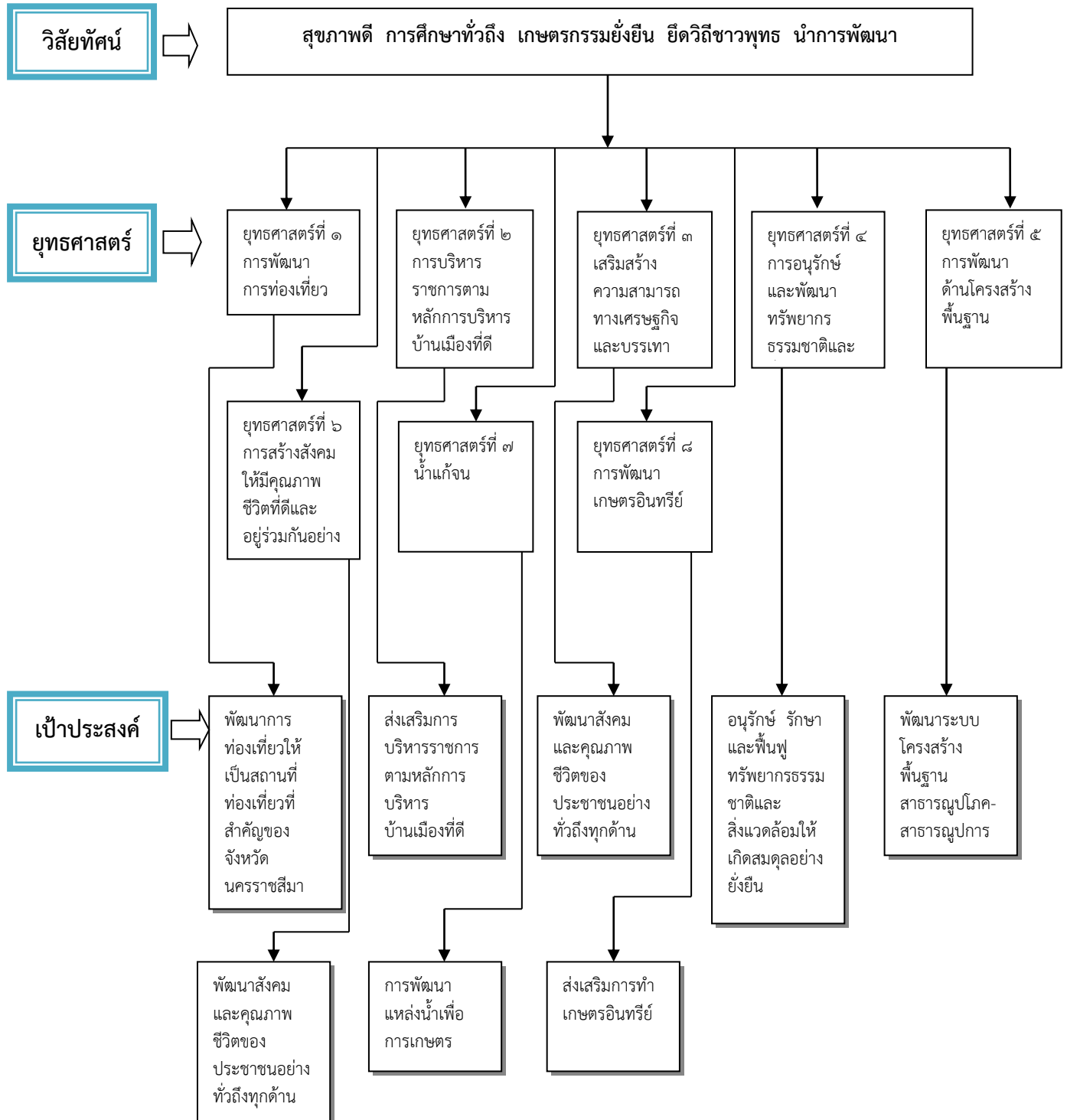
ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ลดการใช้สารเคมี	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

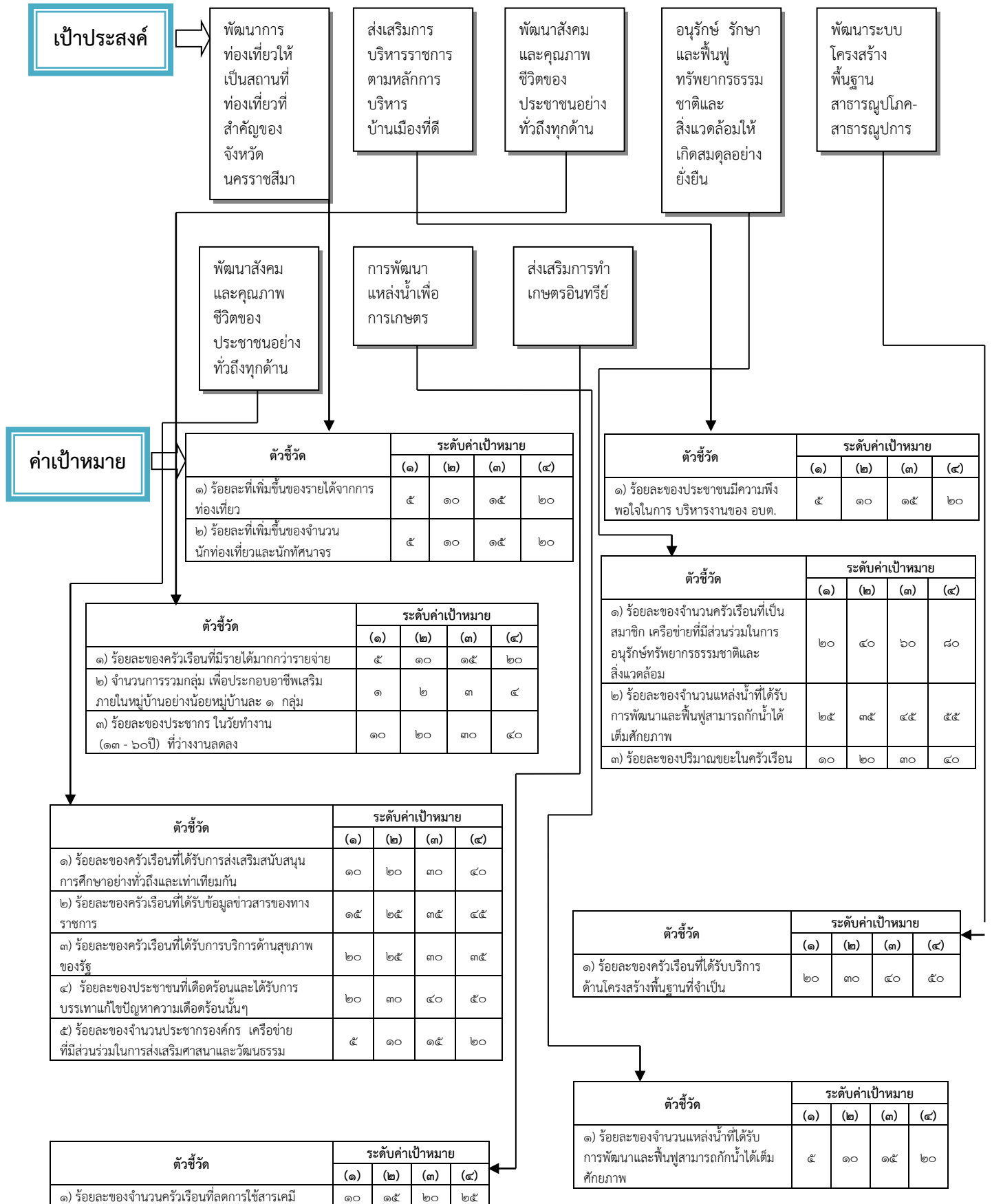
- กลยุทธ์ ๑. การเพิ่มผลผลิตและลดการใช้ปุ๋ยเคมี
 ๒. ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์

- ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic map)

ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว	๕	๑๐	๑๕	๒๐

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงานของ อบต.	๕	๑๐	๑๕	๒๐

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒) จำนวนการรวมกลุ่ม เพื่อประกอบอาชีพเสริมภายในหมู่บ้านอย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ กลุ่ม	๑	๒	๓	๔
๓) ร้อยละของประชากร ในวัยทำงาน (๑๓ - ๖๐ปี) ที่ว่างงานลดลง	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่เป็นสมาชิก เครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๐	๔๐	๖๐	๘๐
๒) ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูสามารถกักน้ำได้เต็มศักยภาพ	๒๕	๓๕	๔๕	๕๕
๓) ร้อยละของปริมาณขยะในครัวเรือน	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐
๒) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	๑๕	๒๕	๓๕	๔๕
๓) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการบริการด้านสุขภาพของรัฐ	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕
๔) ร้อยละของประชาชนที่เดือดร้อนและได้รับการบรรเทาแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนนั้นๆ	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐
๕) ร้อยละของจำนวนประชากรองค์กร เครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	๕	๑๐	๑๕	๒๐

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูสามารถกักน้ำได้เต็มศักยภาพ	๕	๑๐	๑๕	๒๐

ตัวชี้วัด	ระดับค่าเป้าหมาย			
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ลดการใช้สารเคมี	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

กลยุทธ์

๑.การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๒.ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว

๑.การพัฒนาแหล่งน้ำในท้องถิ่น

๑.การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่น
๒.พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

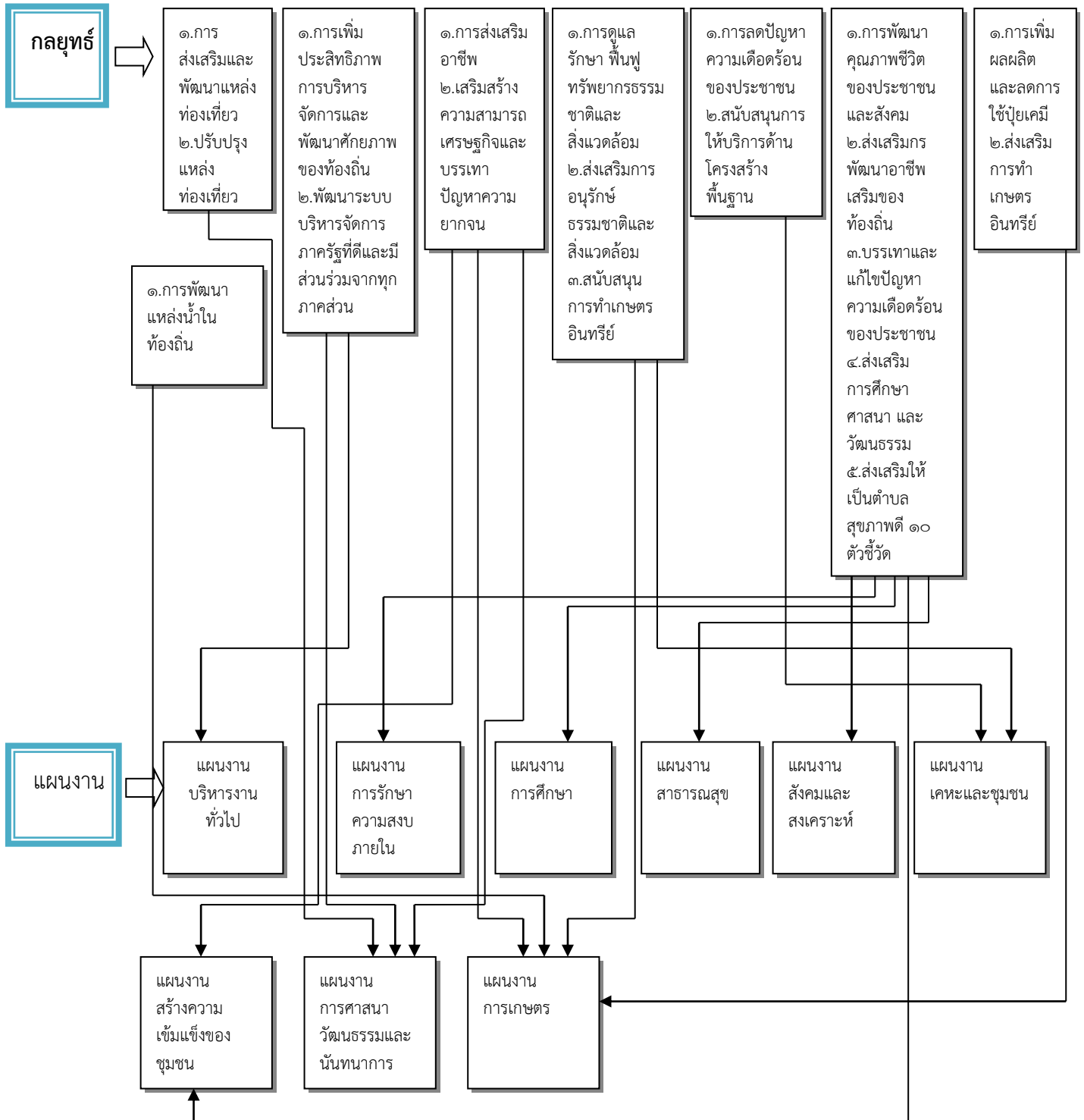
๑.การส่งเสริมอาชีพ
๒.เสริมสร้างความสามารถเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน

๑.การดูแลรักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒.ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓.สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์

๑.การลดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
๒.สนับสนุนการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคม
๒.ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพเสริมของท้องถิ่น
๓.บรรเทาและแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน
๔.ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๕.ส่งเสริมให้เป็นตำบลสุขภาพดี ๑๐ ตัวชี้วัด

๑.การเพิ่มผลผลิตและลดการใช้ปุ๋ยเคมี
๒.ส่งเสริมการทำเกษตร

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก กำหนดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑) (ฉบับทบทวน)

จากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

๑. เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรมและพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. เป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ อารยธรรมและไหม

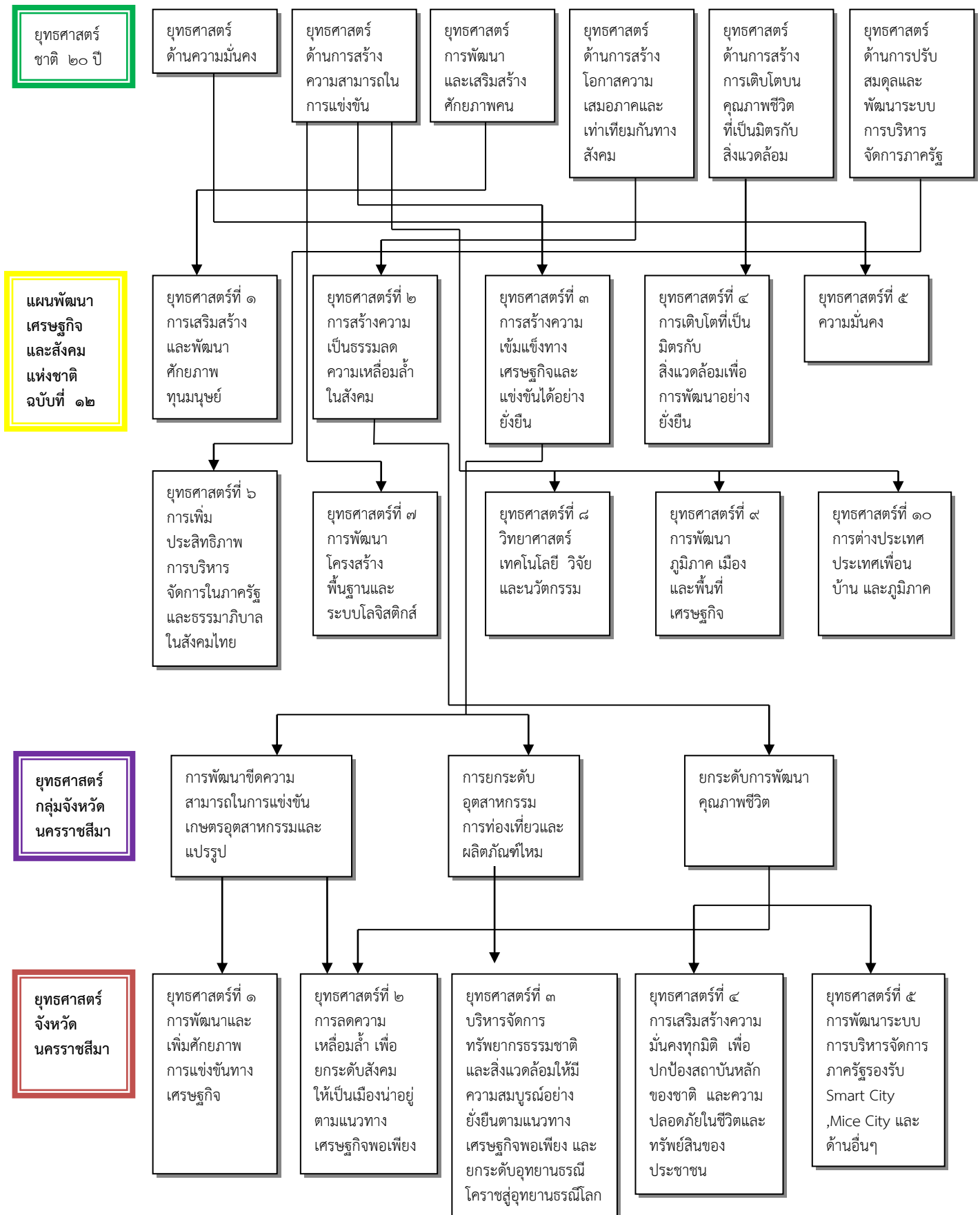
๓. เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาค และการค้าชายแดน

๔. เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่และการท่องเที่ยวอารยธรรมหอม” เป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวอารยธรรม Logistic และ การค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

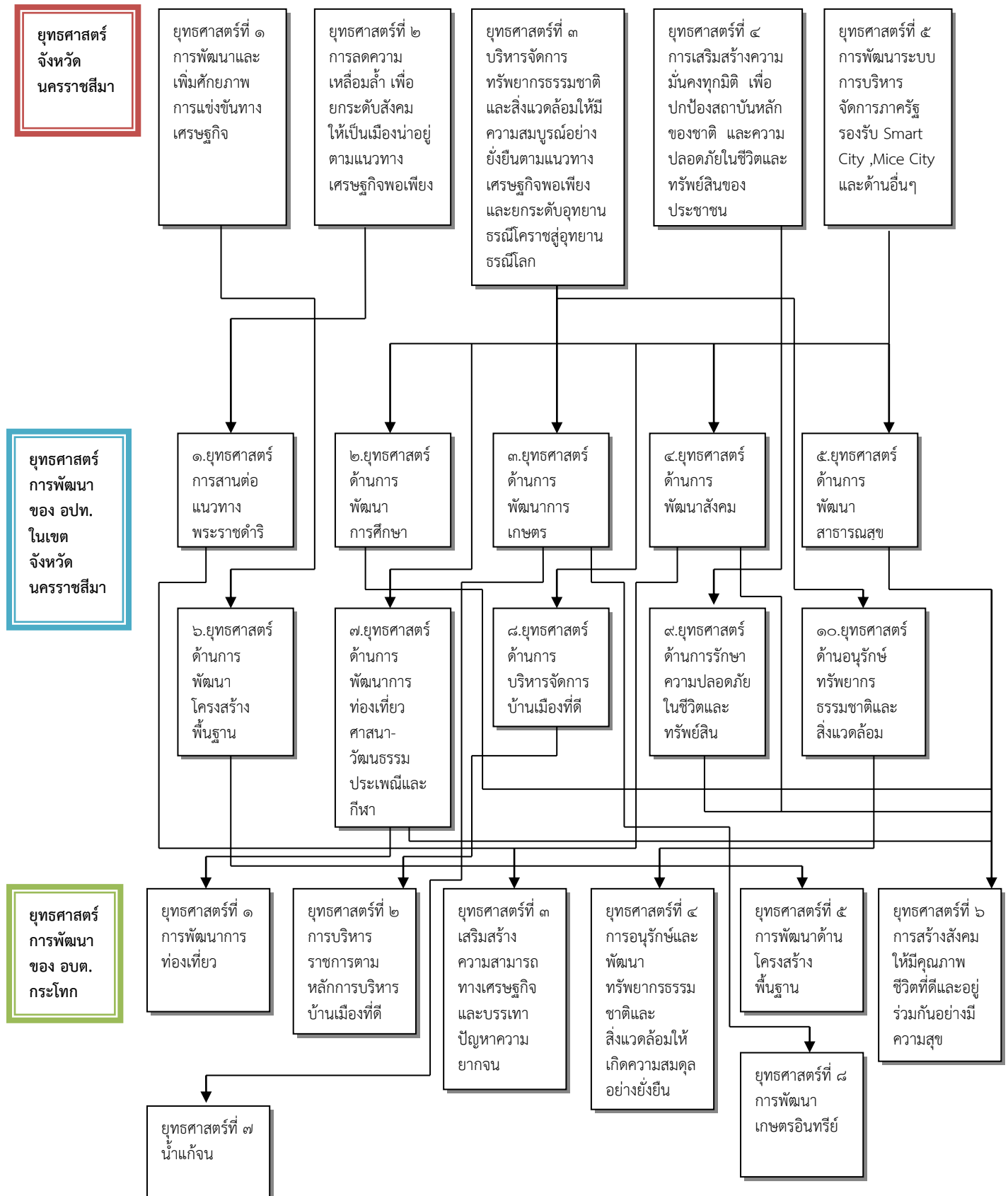
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

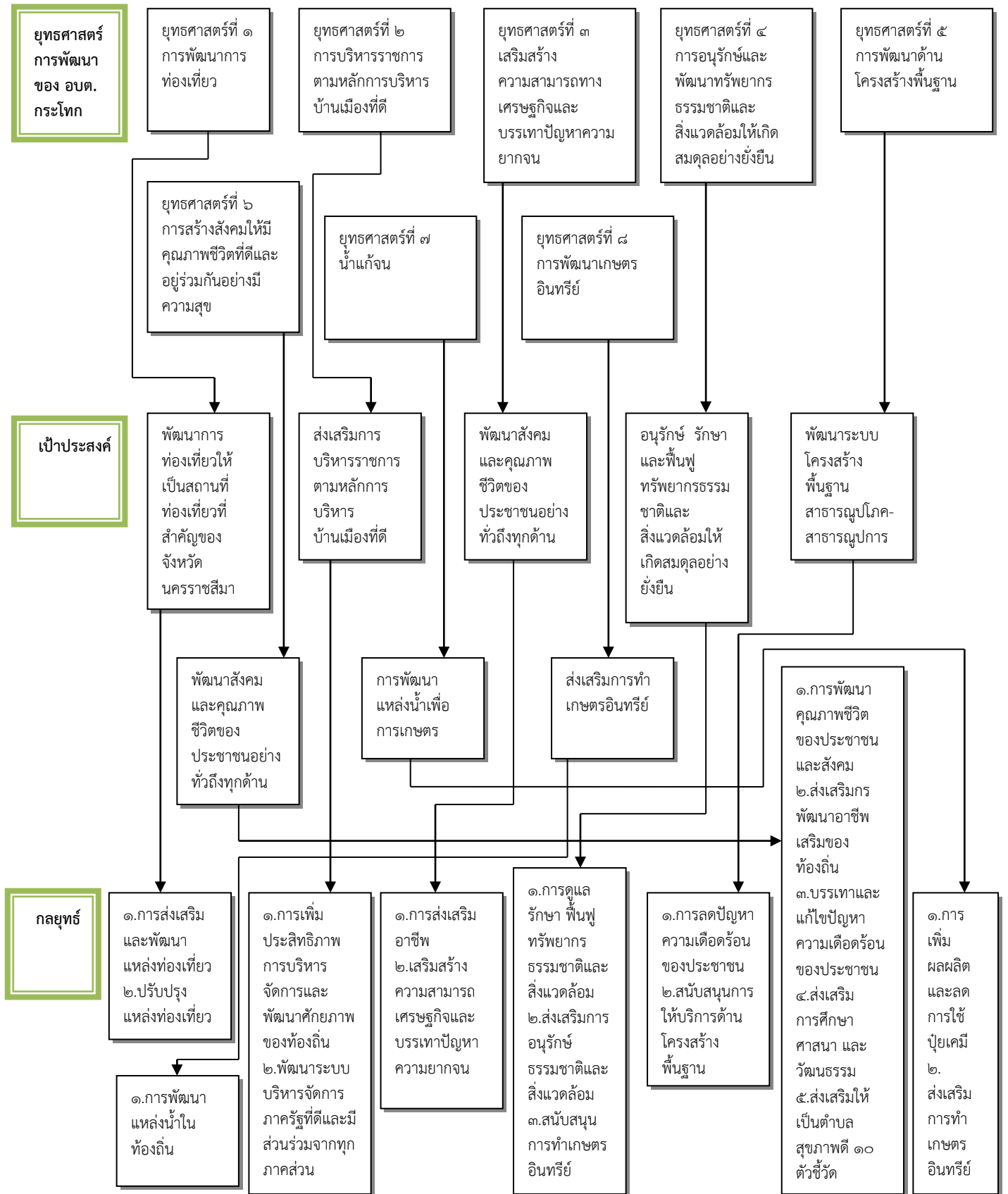
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานการบริหารส่วนตำบลกระโทก พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

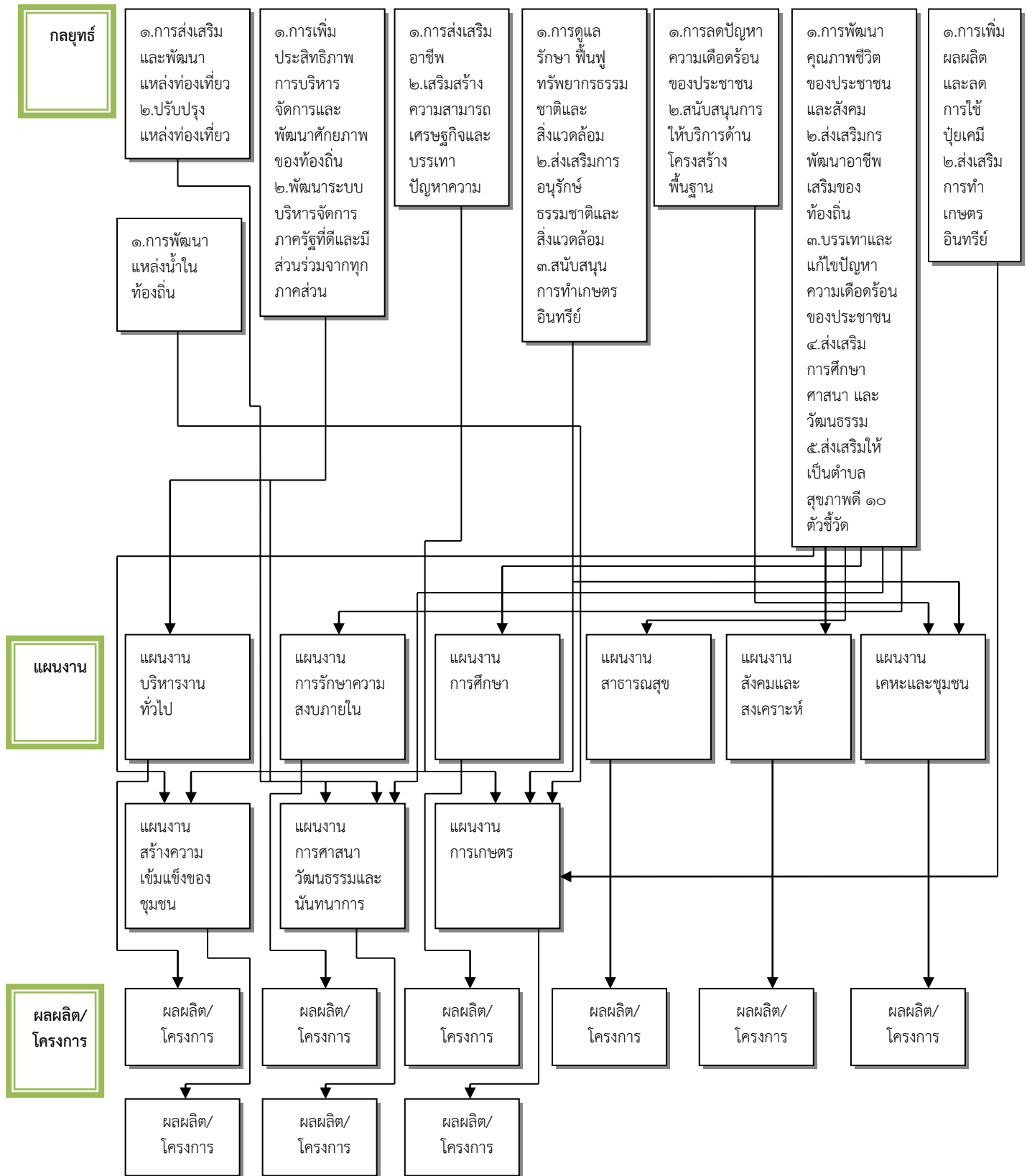
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานการบริหารส่วนตำบลกระโทก พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคตโดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S : Strensth)

- ประชาชนมีคุณภาพและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพชีวิต
- มีโรงเรียนประถมศึกษา ๒ แห่ง สามารถรองรับการศึกษาของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ
- มีแม่น้ำมูลไหลผ่าน
- มีระบบคลองชลประทาน ๒ แห่ง คือ โครงการส่งน้ำลำมูลบน และโครงการส่งน้ำลำพระเพลิง
- ผู้นำชุมชนมีความรู้ความสามารถ
- มีการประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการในพื้นที่
- มีปรางค์พะโคที่เป็นโบราณสถานเก่าแก่ที่สำคัญของตำบลกระโทก
- มีโรงงานอุตสาหกรรม ขนาดใหญ่ ๑ แห่งในพื้นที่

(๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ชุมชนมีลักษณะกึ่งเมืองกึ่งชนบท
- ไม่มีระบบการจัดการด้านผังเมือง
- ต้นทุนในการประกอบอาชีพทางการเกษตรสูงขึ้น
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีการรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมเท่าที่ควร
- บุคลากรยังไม่เพียงพอต่องานและภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน
- ไม่มีสถานที่รองรับขยะในตำบลกระโทก

(๓) โอกาส (O : Opportunity)

- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักผ่าน จำนวน ๑ สาย คือ ถนนโชคชัย – ครบุรี
- มีพื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสม
- มีโรงงานอุตสาหกรรม ขนาดใหญ่ ๑ แห่งในพื้นที่ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีงานทำ
- มีปรางค์พะโค สำหรับพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือศึกษาเรียนรู้ประวัติศาสตร์

(๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- งบประมาณในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน
- ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	
ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ เส้นทางคมนาคม ๑.๒ สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ไม่ทั่วถึง	๑.เส้นทางการคมนาคมในหมู่บ้านหลายแห่งยังเป็นถนนลูกรัง หินคลุก ในแต่ละปีจึงยังต้องมีการปรับปรุงซ่อมแซม เนื่องจากมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ
	๒.เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านชำรุด ผิวจราจรขรุขระ ทำให้การเดินทางไม่สะดวก ปลอดภัย
	๓.มีการขยายบ้านเรือนเพิ่มขึ้นในหมู่บ้าน จึงทำให้การขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ และขยายเขตประปาส่วนภูมิภาค ยังเข้าไปไม่ถึงทั่วถึงทุกครัวเรือน
	๔.ทางสาธารณะในหมู่บ้าน ไม่มีไฟฟ้าแสงสว่างหรือโคมไฟ ทั่วถึงทุกซอย ซึ่งในช่วงกลางคืนการเดินทางอาจจะไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและบางจุดจะเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น อาจก่อความเดือนร้อนรำคาญต่อประชาชนที่ผ่านไปมาได้
	๕.น้ำเสียจากบ้านเรือนในหมู่บ้าน/ชุมชนไม่มีระบบการระบายน้ำ/รางระบายน้ำ หรือการบำบัดน้ำเสียในหมู่บ้าน ทำให้เกิดน้ำเน่าเสีย เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรค
	๖.เส้นทางคมนาคมที่เป็นคอนกรีตหรือลาดยางจะมีการใช้งบประมาณสูง แต่ อบต.มีงบประมาณในแต่ละปีค่อนข้างจำกัด
๒. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ๒.๑ ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรฤดูแล้ง ๒.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน ๒.๓ ขาดแคลนน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค	๑.ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้งได้
	๓.ระบบน้ำจากชลประทานจัดส่งน้ำมาจำกัด
	๔.ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล
	๕.มีเศษวัสดุ วัชพืชหรือขยะต่างๆ ในแม่น้ำลำคลองจำนวนมาก ทำให้น้ำเน่าเสีย และกีดขวางทางน้ำ น้ำไหลไม่สะดวก ซึ่งในช่วงฤดูน้ำหลากอาจทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมตามมาได้
	๖.น้ำประปาหมู่บ้านไม่สะอาด ไม่สามารถบริโภคได้ และค่าใช้จ่ายในการดูแลซ่อมบำรุงประปาหมู่บ้านค่อนข้างสูง
	๗.ขาดภาชนะในการเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภคช่วงฤดูแล้ง
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๓.๑ พืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ ๓.๒ ต้นทุนในการผลิตสินค้าเกษตรและ ค่าแรงเพิ่มสูงขึ้น	๑.ราคาพืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ ทำให้ประชาชนมีรายได้ไม่คุ้มทุน
	๒.ต้นทุนในการผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น เช่น ค่าแรงสูงขึ้น ค่าปุ๋ยเพิ่มขึ้น ฯลฯ จึงทำให้ประชาชนผลิตสินค้าได้ไม่เต็มที่ เพราะต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก
	๓.ขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ หรือมีการรวมกลุ่มแต่ไม่ยั่งยืน ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน
	๔.พื้นที่ส่วนใหญ่ในตำบลกระโทก เป็นพื้นที่เกษตรกรรมสำหรับเพาะปลูกข้าว มันสำปะหลัง หรืออื่นๆ จึงทำให้รายได้ส่วนใหญ่มาจากการทำเกษตรกรรม
	๕.ประชาชนขาดความสนใจ ในโครงการ/กิจกรรมที่รัฐสนับสนุนหรือช่วยเหลือ ทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร
๔. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๔.๑ พืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ ๔.๒ ต้นทุนในการผลิตสินค้าเกษตรและ ค่าแรงเพิ่มสูงขึ้น	๑.ราคาพืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ ทำให้ประชาชนมีรายได้ไม่คุ้มทุน

ปัญหา	สภาพปัญหา
๕. ปัญหาด้านสาธารณสุข ๕.๑ สุขลักษณะภายในชุมชน ๕.๒ โรคระบาด	๑.ส่วนใหญ่ในหมู่บ้านยังไม่มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดีพอ ๒.มีน้ำเสียที่เกิดจากการอุปโภค บริโภค ซึ่งภายในหมู่บ้าน ซึ่งมักจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลายและเชื้อโรคอื่น ๆ ทำให้เกิดโรคไข้เลือดออกตามมา ๓.ขาดการจัดขยะอย่างเป็นระบบ และถูกวิธีในหลายหมู่บ้าน จึงทำให้เกิดการสะสมของขยะ ซึ่งจะเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคต่าง ๆ ๔.ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน ๕.ประชาชนยังขาดความสนใจใน การรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย ซึ่งทำให้มีผู้ป่วยโรคความดัน เบาหวาน จำนวนมาก
๖. ปัญหาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ๖.๑ การเข้ามามีส่วนร่วมกับ อบต.ของประชาชนยังมีน้อย ๖.๒ ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนน้อย ๖.๓ งบประมาณในการบริหารจัดการ อบต.มีจำนวนจำกัด ๖.๔ ปรับปรุงกระบวนการทำงานขององค์กร	๑.ประชาชนไม่เห็นความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ กับทางอบต. ๒.ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการเลือกตั้ง ๓.อบต.มีงบประมาณในการดำเนินการค่อนข้างจำกัด เมื่อเทียบกับปัญหาและความต้องการของชุมชน ๔.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ ๕.ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครอง การบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไข ปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม ๖.ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหาร งาน ของ อบต.ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง ๗.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ดีที่สุด ๘.ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบ/ขั้นตอนการปฏิบัติ ซับซ้อนหลายขั้นตอน ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว
๗. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬาและนันทนาการ ๗.๑ การศึกษาต่อของราษฎรในชุมชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ๗.๒ ขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตามอัธยาศัย ๗.๓ การละเลยประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามท้องถิ่นของชุมชน ๗.๔ ประชาชนขาดการตื่นตัวในการเล่นกีฬา	๑.ประชาชนไม่เห็นความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน ๒.วัยหนุ่มสาวไม่ให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ๓.การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ๔.ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ทันเหตุการณ์บ้านเมือง ๕.การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคน ทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา ๖.วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง จึงไม่ได้รับสืบทอด ๗.ประชาชนขาดการตื่นตัวในการดูแล สุขภาพร่างกายให้แข็งแรงด้วยการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา

ปัญหา	สภาพปัญหา
๘. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๘.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติถูกบุกรุก ๘.๒ สภาพดินเสื่อมโทรม ๘.๓ ป่าไม้ลดลง ๘.๔ อุณหภูมิสูงขึ้น	๑.แหล่งน้ำธรรมชาติถูกบุกรุกโดยราษฎรที่มีที่ทำกินติดกับคลองธรรมชาติ จึงทำให้ทางน้ำดั้งเดิมถูกปิดกั้น จึงทำให้เกิดน้ำขัง ไม่มีการระบายน้ำเมื่อถึงฤดูฝนน้ำระบายไม่ทัน จึงมีการท่วมขังและเกิดโรคระบาดในพื้นที่ ๒.การเผาซังข้าวในนาหรือการปลูกพืชชนิดเดียวโดยไม่มีการสลับเปลี่ยนปลูกพืชชนิดอื่นและมีการใช้ปุ๋ยเคมีเป็นจำนวนมาก จึงเป็นสาเหตุให้ดินมีคุณภาพต่ำลง เกิดปัญหาดินเค็ม ปลูกพืชผลทางการเกษตรได้ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควร ๓.พื้นที่ของตำบลมีป่าไม้น้อย เกิดจากการตัดไม้ ทำลายป่า เพื่อทำที่อยู่อาศัยหรือที่ทำกิน ๔.มีจับปลาในแหล่งน้ำสาธารณะ ที่มีการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำหรือการจับปลาในฤดูวางไข่ ทำให้ปลาหรือสัตว์น้ำสูญพันธุ์เร็วขึ้น
๙. ปัญหาด้านสังคม ๙.๑ คนว่างงาน ๙.๒ ยาเสพติดแพร่ระบาด ๙.๓ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ๙.๔ เด็กและเยาวชนไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ๙.๕ ประชาชนมีรายได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำขาดอาชีพเสริม	๑.จากสภาพเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ มีแรงงานกลับสู่ท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน และไม่มีอาชีพเสริมนอกฤดูทำการเกษตร ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนหรือชุมชน ๒.การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นยังคงมีอยู่ในหมู่บ้าน เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามอย่างจริงจัง ๓.การทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชนมีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยม การเลียนแบบ ที่ผิดๆ การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้ได้ ๔.ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ตามลำพังด้วยความยากลำบาก ขาดคนดูแลเอาใจใส่ ๕.เด็กในหมู่บ้านไม่ได้เข้ารับการศึกษาคือในภาคบังคับ เนื่องจากครอบครัวยากจน ๖.ประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอจากรายจ่าย ขาดการทำบัญชีครัวเรือนหรือการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย ๗.เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งในช่วงเทศกาลวันหยุด ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ก. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ก็คือ ด้านงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมและเป็นธรรมที่สุด ส่วนอีกปัญหาที่สำคัญและจำเป็นจะต้องวางแผนรองรับความเจริญเติบโตทั้งด้านเศรษฐกิจ และการขยายตัวของชุมชน คือ การวางผังเมือง เพื่อจัดระบบผังเมืองรองรับปัญหาในอนาคต ซึ่งปัญหาผังเมืองนี้ในเมืองใหญ่หรือ ชุมชนใหญ่กำลังประสบปัญหามาก เพราะไม่มีการวางแผนรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก จึงให้ความสำคัญกับการวางผังเมือง เพื่ออนาคตจะไม่ประสบปัญหาหรือประสบกับปัญหาไม่รุนแรงมากนัก

๑. เส้นทางคมนาคม ส่วนใหญ่เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านมีสภาพเป็นถนนลูกรัง หรือหินคลุก ทำให้เกิดละอองฝุ่น เกิดมลภาวะทางอากาศ และเนื่องจากในช่วงฤดูน้ำหลากบางปีพื้นที่ตำบลกระโทกจะประสบกับปัญหาน้ำท่วมขัง ทำให้ถนนมีสภาพชำรุด เสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ผิวจราจรขรุขระ จนเป็นเหตุให้ประชาชนที่สัญจรไป-มา ได้รับความเดือดร้อนหรือขนส่งสินค้าทางการเกษตรไม่สะดวก ปลอดภัย ซึ่งมีปริมาณของยานพาหนะผ่านไปมาพอสมควร

๒. แหล่งน้ำธรรมชาติ ลำคลอง เหมืองส่งน้ำ และทางระบายน้ำ ส่วนใหญ่แหล่งน้ำธรรมชาติ ลำคลอง เหมืองส่งน้ำ ยังมีสภาพแคบและตื้นเขิน มีการทับถมของดินจำนวนมาก มีเศษวัสดุ วัชพืชปกคลุมหรือขยะต่างๆ เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดน้ำเน่าเสีย กีดขวางทางน้ำ น้ำไหลไม่สะดวก รวดเร็ว ซึ่งในช่วงฤดูน้ำหลากอาจทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังตามมาได้ และในช่วงฤดูแล้งก็ไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการทำการเกษตรได้ อย่างเพียงพอ จึงประสบกับปัญหาขาดแคลนน้ำ ส่วนท่อระบายน้ำในหมู่บ้านบางแห่งมีสภาพขนาดเล็กทำให้ไม่สามารถระบายน้ำในช่วงฤดูน้ำหลากได้ทันทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง อีกทั้งบางหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลกระโทก น้ำไม่สามารถระบายออกได้หมด เนื่องจากเป็นพื้นที่รับน้ำเสียจากเทศบาล จึงเป็นเหตุให้น้ำเสียยังคงขังอยู่ตามท่อระบายน้ำต่างๆ ส่งผลกระทบต่อประชาชนด้านสุขภาพ ทั้งมลพิษทางอากาศกลิ่นเหม็นจากน้ำเสีย และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคมามากมาย

๓. ระบบประปาหมู่บ้าน มีการใช้ประปาหมู่บ้านบางหมู่บ้าน สำหรับผลิตน้ำเพื่ออุปโภคเท่านั้น ซึ่งระบบประปาหมู่บ้านก่อสร้างมานานหลายปีแล้ว เช่น ประปาหมู่ที่ ๕ , ๑๐ และหมู่ที่ ๑๑ ทำให้ถังลูกบอลเก็บน้ำประปาเป็นสนิม มีหินปูนผสมอยู่ ทำให้น้ำประปาหมู่บ้านไม่สะอาด ไม่สามารถบริโภคได้ อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการดูแลซ่อมบำรุงประปาหมู่บ้านค่อนข้างสูง ส่วนหมู่บ้านอื่นหรือบางส่วนที่ไม่ได้ใช้ประปาหมู่บ้าน จะใช้ระบบประปาส่วนภูมิภาคหรือโซลาร์เซลล์สำหรับการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน

๔. การขยายเขตไฟฟ้าในครัวเรือน ยังคงมีบางครัวเรือนที่อยู่ห่างไกลซึ่งยังไม่มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง ส่วนไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ ทางสาธารณะในหมู่บ้านยังคงไม่มีไฟฟ้าแสงสว่างหรือโคมไฟอย่างเพียงพอทั่วถึงทุกซอย ซึ่งในช่วงกลางคืนการเดินทางอาจจะไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่เดินทางสัญจรไปมา หรือบางแห่งจะเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น อาจก่อความเดือดร้อน รำคาญต่อประชาชนในหมู่บ้านหรือผู้ที่ผ่านไปมาได้

๕. การโทรคมนาคมและการสื่อสาร ระบบการสื่อสารในปัจจุบันส่วนใหญ่ชาวบ้านจะใช้โทรศัพท์มือถือ ในการติดต่อสื่อสาร ส่วนการโทรคมนาคม ระบบอินเทอร์เน็ตมีบริการฟรีที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก เป็นต้น

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือแก้ไข ปรับปรุง ซ่อมแซมได้โดยการจัดหาเงินงบประมาณให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่ เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือโครงการ/กิจกรรมที่เกิณศักยภาพ จะนำแนวทางการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนา เพื่อดำเนินการของบสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป

ความต้องการของประชาชน

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ทั้งถึงและครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
๒. ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม และวางท่อระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง
๓. ก่อสร้างรางระบายน้ำหรือระบบบำบัดน้ำเสียในหมู่บ้าน
๔. ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และสว่างไสวทั่วถึงทุกหมู่บ้านเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้านให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะอาด ประชาชนสามารถบริโภคได้ และขยายเขตประปาส่วนภูมิภาคอำเภอโคกชัยให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน
๖. ขุดลอก ลำคลอง แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่ให้ตื้นเขิน ให้สามารถเก็บกักน้ำไว้ในช่วงฤดูแล้งได้ กำจัดวัชพืช ขยะต่างๆในแหล่งน้ำ ให้น้ำสามารถระบายได้สะดวกรวดเร็ว
๗. สนับสนุนให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข. ด้านเศรษฐกิจ

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ในด้านเศรษฐกิจนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย ธุรกิจรับเหมา ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ยังถือเป็นส่วนน้อยในภาพรวมแล้วเมื่อเศรษฐกิจภายในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก ยังไม่มีจุดขายทางด้านเศรษฐกิจ ไม่มีพืชเศรษฐกิจที่เด่นชัดที่จะดึงดูดการลงทุนจากภายนอก ดังนั้นจึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่าทำอะไรจึงจะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนสร้างจุดขาย ออกมาให้เห็น เพื่อเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจ ให้น่าลงทุนในด้านอื่นๆ สร้างรายได้ให้ประชาชนมากขึ้น

ในด้านศักยภาพในการบริหารงาน การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขจัดการปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องน้ำ ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งปัญหาที่กล่าวมา ถือเป็นปัญหาเร่งด่วน บางปัญหาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น พร้อมทั้งยังต้องอาศัยงบประมาณที่มีอยู่ที่ค่อนข้างจะจำกัด เพื่อบริหารจัดการปัญหาให้เกิดประโยชน์เป็นฐานในด้านเศรษฐกิจ กระตุ้น การใช้จ่ายการลงทุนภายในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก ให้ขยายตัวมากในอนาคต รวมถึง ปัญหาหนี้สินในครัวเรือน มีทั้งหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างมาก ประชาชนมีกำลังซื้อน้อย เนื่องจากประชาชนมีรายได้น้อย สินค้าราคาแพงขึ้น หรือมีรายได้เท่าเดิมแต่ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก มีอาชีพหลักคือ เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นอาจรวมกลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาภาคการเกษตร มาให้ความรู้ ความเข้าใจ ในทุกๆ ด้านการเกษตร หรือปราชญ์ชาวบ้าน เพราะเนื่องจากปัจจุบันคนวัยหนุ่มสาวหรือวัยทำงานจะเข้าสู่ระบบโรงงานเป็นส่วนใหญ่หรือไปประกอบอาชีพอื่น จึงทำให้ผู้ที่สนใจที่จะทำอาชีพเกษตรกรรมจำนวนน้อย

ในพื้นที่ตำบลกระโทกมีแหล่งท่องเที่ยว คือ ปราสาทปรางค์พะโค ซึ่งเป็นโบราณสถานที่มีอายุเก่าแก่หลาย ๑๐๐ ปี แต่ยังคงไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่สนใจเท่าที่ควร เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ ไม่มีสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาชมปราสาทหรือเห็นความสำคัญ ความเป็นมาของปราสาทแห่งนี้

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ภาคการเกษตร เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องดำเนินการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล กระโทก เล็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ/กิจกรรมจะเน้นหนักในเรื่องของภาคการเกษตร อีกทั้ง การเพิ่มพูนความรู้ ให้กับเกษตรกร เป็นนโยบายที่ต้องดำเนินการในอนาคตอย่างแน่นอน เพื่อให้อาชีพเกษตรกรรม การปลูกข้าวทำนาของคนตำบลกระโทกยังคงสืบทอดต่อไปให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้และประกอบอาชีพได้

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม คือ ปราสาทปรางค์พะโค ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายเห็นความสำคัญของปราสาทดังกล่าว มีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น สร้างสิ่งดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยว และพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ อีกแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา อีกทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในพื้นที่ให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ในคนในตำบลกระโทกต่อไป

ความต้องการของประชาชน

๑. ต้นทุนการผลิตสินค้าทางการเกษตรลดลง
๒. ปรับเปลี่ยนเกษตรกรรมแบบเคมีเป็นเกษตรกรรมแบบอินทรีย์ชีวภาพ
๓. ราคาผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น
๔. การรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ

ค. ด้านสังคม

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

สังคมโดยรวมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกยังเป็นสังคมชนบท กรรมวิธีทางการเกษตรยังอาศัยแรงงานคนยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้นแต่ประชาชนก็ยังไม่ใช่สิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

๑. ปัญหายาเสพติดแพร่ระบาด เป็นปัญหาที่รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ แต่ปัญหานี้กลับไม่ลดน้อยลงเลย เพราะกลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่ จะมาจากลูกหลานในชุมชน/หมู่บ้าน การปกปิดปัญหาหรือไม่มีข้อมูลที่เป็นจริง จึงยากแก่การแก้ไขกำหนดมาตรการที่ชัดเจน ซึ่งปัญหานี้ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการแก้ไข

๒. ปัญหาการว่างงาน จากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำ มีแรงงานกลับสู่ท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน และไม่มีอาชีพเสริมนอกฤดูทำการเกษตร ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

๓. เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้รับสารอาหารที่มีประโยชน์ ปลอดภัย การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ดีขึ้น จึงทำให้คนมีอายุยืนยาว ฉะนั้นจึงเป็นเหตุให้มีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น แต่กลับไม่มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุ สามารถใช้เวลาว่างในการมีชีวิตรอดอยู่นั้นเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ จึงไม่มีคนดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร บางคนก็ถูกทอดทิ้งให้ดำรงชีวิตตามลำพัง

๔. ปัญหาเด็กและเยาวชน ไม่ได้ได้รับการดูแลเอาใจใส่อบรมสั่งสอน จึงเกิดการทะเลาะวิวาทและนับวันยิ่งเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เนื่องจากค่านิยมการเลียนแบบที่ผิดๆ สื่อต่างๆ ที่ล่อแหลม ให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย ซึ่งผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองจะต้องคอยดูแลเอาใจใส่และแนะนำในทางที่ถูกต้อง

๕. เนื่องจากสภาพพื้นที่ตำบลกระโทก เป็นพื้นที่รับน้ำ ในช่วงฤดูน้ำหลากจะทำให้เกิดน้ำท่วมขังบ้านเรือนทรัพย์สินและพื้นที่ทำการเกษตรของประชาชนเสียหายเป็นจำนวนมาก ประชาชนเดือดร้อนการสัญจรไปมาในพื้นที่ลำบาก

๖. ตำบลกระโทกมีหมู่บ้าน จำนวน ๒ หมู่บ้าน คือ ม.๖ และ ม.๙ ที่ประสบกับปัญหาน้ำเน่าเสีย มาเป็นเวลานาน ซึ่งแก้ไขได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากเป็นพื้นที่คาบเกี่ยวระหว่างเทศบาลและอบต. ซึ่งก่อให้เกิดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคต่างๆ มากมาย ส่งกลิ่นเหม็นต่อประชาชนที่ผ่านไปมา เกิดมลพิษทางอากาศ และส่งกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่นั้น

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกจะดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้านสาธารณสุขจัดวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขเป็นตัวแทนขององค์การบริหารส่วนตำบล กระโทกคอยดูแลสอดส่องปัญหาสาธารณสุขภายในชุมชนของตนเองและประสานมายังองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก เพื่อให้ความช่วยเหลือและจัดให้มีโครงการด้านสาธารณสุข ลงไปยังชุมชน/หมู่บ้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ส่วนในด้านการลดปัญหาต่างๆ ในเด็กและเยาวชน ด้วยการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ทั้งเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม เช่น การปลูกฝังในเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของหมู่บ้าน/ชุมชน ให้เด็กและเยาวชนเล็งเห็นความสำคัญ ในถิ่นที่อยู่ บ้านเกิด อาชีพดั้งเดิม ส่วนเรื่องของการยาเสพติดหากกลุ่มนี้ได้รับรู้ถึงโทษของ

ยาเสพติด โดยจัดอบรม ทั้งทางโลก และทางธรรม ก็สามารถลดปัญหาลงได้ มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างความตระหนัก และจะได้ส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรม ทั้งที่ดำเนินการเองและจัดงบประมาณอุดหนุน ส่วนปัญหาด้านการว่างงาน มีการจัดฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพ หรือการให้ความรู้ด้านอาชีพให้แก่ผู้ที่ว่างงาน เพื่อให้คนเหล่านี้ได้มีอาชีพ มีรายได้ และปัญหาน้ำเน่าเสียในหมู่บ้านในอนาคตมีการวางท่อระบายน้ำเสีย สร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย หรือมีการบริหารจัดการน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ เพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

ปัญหาน้ำท่วม ตำบลกระโทกเป็นพื้นที่รับน้ำอยู่แล้ว จึงต้องกำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำออก เพื่อให้น้ำไหลได้สะดวก ไม่ก่อให้เกิดน้ำท่วมซ้ำ มีการแจ้งเตือนให้ประชาชนได้ทราบล่วงหน้า เพื่อเตรียมการป้องกันและรับมือกับสถานการณ์น้ำ เพื่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินน้อยที่สุด

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ได้รับการดูแลเอาใจใส่ไม่ถูกทอดทิ้ง เด็กและเยาวชนได้รับการปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม รู้ถึงโทษภัยของยาเสพติด ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่มียาเสพติดแพร่ระบาดในชุมชน การมีงานทำของคนที่ย่างงาน มีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้จนเจือจรรอบครัว มีการจัดระบบสุขภาพที่ดี

ง. ด้านการเมือง – การบริหาร

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหารนั้น ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อการบริหารงานในท้องถิ่น โดยเฉพาะปัญหา “ซื้อเสียง” ซึ่งเป็นการทำลายระบบการเลือกตั้ง ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ตามมามากมายในอนาคต ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร สามารถแยกเป็นข้อๆดังนี้

๑. ประชาชนขาดความตระหนัก ความสนใจ ความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหารอย่างจริงจัง

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกมีงบประมาณในการดำเนินการค่อนข้างจำกัด เมื่อเทียบกับปัญหาและความต้องการของชุมชน

๓. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก

จากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชาชนจะต้องให้ความสำคัญ ให้ความสนใจและมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของท้องถิ่น เพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานด้านต่างๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกบางส่วนขาดความตระหนักความกระตือรือร้น ในการที่จะร่วมกิจกรรมทางการเมือง การบริหารงาน เช่น การประชุม การเข้าร่วมประชุม อบรม หรือการให้ความรู้ ในเรื่องต่างๆ สาเหตุมาจากประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมช่วงระยะเวลาคือ ๐๖.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๘.๐๐ น. และบางส่วนไม่ได้อยู่ในพื้นที่ ทำให้ไม่ทราบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และการบริหารงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนในด้านการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโทก เนื่องจากงบประมาณในการจัดหามีจำกัด รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีน้อย ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานพัฒนาในด้านต่าง ๆ รายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่ส่วนกลางจัดสรรให้ รายได้จากการจัดเก็บเองมีน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ไม่มีแหล่งเศรษฐกิจภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโทกจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และส่งเสริมให้ประชาชน มีความสนใจ ในการเมืองการบริหารโดยใช้สื่อต่าง ๆ จัดอบรมแกนนำในชุมชน/หมู่บ้าน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารโดยการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนของชุมชน/หมู่บ้าน ในด้านต่างๆ ส่วนด้านการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่างๆ และการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ การจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียน

ทรัพยากรให้สามารถจัดเก็บได้อย่างทั่วถึงยุติธรรมและครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เร่งรัดการจัดเก็บให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา อีกทั้งออกข้อบัญญัติเพื่อปรับปรุงอัตราการจัดเก็บให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันและเพียงพอต่อการดำเนินการ

ความต้องการของประชาชน

๑. สร้างความตระหนัก ให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลระโทกและสนใจที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมทางองค์การบริหารส่วนตำบลระโทกจัดขึ้น

๒. สามารถจัดเก็บรายได้อย่างทั่วถึง และครบถ้วน เป็นธรรม เพื่อมีรายได้ให้เพียงพอต่อการบริหารงานและดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้านต่างๆ มีการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มสร้างอาชีพหรือลงทุนในโครงการ/กิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ อย่างยั่งยืน

จ. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. สภาพดินเสื่อมโทรม เนื่องจากการใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรมเป็นจำนวนมาก หลังฤดูเก็บเกี่ยวมีการเผาซังข้าวในนาหรือการปลูกพืชชนิดเดียว โดยไม่มีการสับเปลี่ยน หมุนเวียนปลูกพืชชนิดอื่น จึงเป็นสาเหตุให้ดินมีคุณภาพต่ำลง เกิดปัญหาดินเค็ม ปลูกพืชผลทางการเกษตรได้ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควร

๒. ปัญหาการจัดเก็บขยะ ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมถือว่าไม่รุนแรงมากนัก เพราะสภาพความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปและการขยายตัวของชุมชนไม่มาก ทำให้ปัญหาด้านต่างๆ ไม่รุนแรงปริมาณขยะในแต่ละวันก็ไม่มากนักเป็นปัญหาขยะของครัวเรือน

๓. ป่าไม้ลดลง เกิดการตัดไม้ทำลายป่า เพื่อทำเป็นแหล่งทำมาหากิน ที่อยู่อาศัย หรืออื่น ส่งผลให้ความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติลดน้อยลง

๔. มีการจับปลาในแหล่งน้ำสาธารณะ ที่มีการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำหรือการจับปลาในฤดูวางไข่ ทำให้ปลาหรือสัตว์น้ำสูญพันธุ์เร็วขึ้น

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นแหล่งเกษตรกรรม การปลูก การดูแลผลผลิตทางการเกษตร ส่วนใหญ่ประชาชนยังพึ่งสารเคมีในการเพิ่มผลผลิตหรือทำลายศัตรูพืช จนทำให้ระบบนิเวศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถูกทำลาย ประชาชนยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลระโทก จัดหาพื้นที่สาธารณะประโยชน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลระโทก เพื่อสร้างพื้นที่สีเขียว ลดปัญหามลภาวะโลกร้อน และใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ลดปัญหาสารเคมีตกค้างในพืชผลทางการเกษตร และการปศุสัตว์ จัดโครงการ/กิจกรรม ให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทำให้ประชาชนหวงแหน

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการ มีความรู้ในการดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง และมีเครื่องมือเครื่องใช้และบุคลากรในการจัดการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอ สร้างจิตสำนึกและมีความตระหนัก ในการอนุรักษ์ ป้องกัน ดูแล รักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลดการใช้สารเคมีหันมาทำการเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์